

16. Про затвердження Положення про електронні освітні ресурси : наказ Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 01.10.2012 р. № 1060. *Офіційний вісник України*. 2012. № 80. С. 61.

17. Кудоярова О.В., Сологуб К.С. Специфіка укладання електронних навчальних словників вузької спеціалізації (на прикладі термінології в галузі автопілоту). *Гуманітарний часопис*. 2016. № 3. С. 83–88.

УДК 81'4:2-287(045)

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2021.19.1.32>

ПРЕЦЕДЕНТНІСТЬ VS ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІСТЬ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНИХ ПРАВОСЛАВНИХ ПРОПОВІДЕЙ)

PRECEDENTEDNESS VS INTERTEXTUALITY (A CASE STUDY OF THE ENGLISH ORTHODOX SERMONS)

Ляшко О.В.,

orcid.org/0000-0002-3071-2565

доктор філософії,

старший викладач кафедри англійської філології

Київського національного лінгвістичного університету

У статті висвітлено проблему розмежування понять прецедентності й інтертекстуальності на матеріалі православних проповідей англійською мовою. Під інтертекстуальністю у православній проповіді розуміється текстово-і смислотвірна категорія, яка формує проповідницький жанр завдяки паратекстуальним виявам, метатекстовому тлумаченню й архітекстуальним зв'язкам текстів Святого Передання, а також вербальним і невербальним запозиченням текстів або фрагментів текстів, що належать іншим дискурсивним практикам і культурним традиціям. Прецедентність, яка у більш широкому тлумаченні актуалізується в прецедентний феномен, ідентифікується у статті як позачасовий, добре відомий усім православним християнам Америки інтертекстуальний засіб.

У статті запропоновано власну типологію прецедентності в англомовній православній проповіді: прецедентне слово, прецедентний вислів, прецедентне речення і прецедентний фрагмент тексту. За рівнем поширення у православній проповіді визначено такі типи прецедентних феноменів: конфесійно-прецедентні (спільні для всіх православних християн незалежно від національної культури), локально-прецедентні (відомі за географічними й історичними ознаками окремим представникам конфесії / єпархії), універсально-прецедентні (відомі будь-якій сучасній людині незалежно від сповідання і контексту її рідної мови).

Прецедентність у православній проповіді розглядається у статті як засіб реалізації інтертекстуальності й один з аспектів вивчення міжтекстових зв'язків. У статті доведено, що прецедентність є завжди інтертекстуальною, а інтертекстуальність є ширшим поняттям, тому що може бути як прецедентною (коли знаки інтертекстуальності розпізнаються широким колом людей), так і непрецедентною (унікальні, невідомі або рідковживані цитати, невідомі алюзії і ремінісценції).

Перспективою подальших розвідок у цьому напрямі вважаємо всебічне дослідження мультимодальної прецедентності, тобто такої, що складається з вербальної і невербальної частин.

Ключові слова: прецедентність, прецедентний текст, прецедентний феномен, інтертекстуальність, цитата, алюзія, ремінісценція, православна проповідь.

The article highlights the problem of distinguishing between the notions of precedentness and intertextuality as a case study of the English Orthodox sermons. Intertextuality in the Orthodox sermon is defined as a text- and meaning-making category that forms the preaching genre through the paratextual manifestations, metatextual interpretation and architextual connections of the Sacred Tradition texts, as well as by means of verbal and non-verbal textual borrowings belonging to other discursive practices and cultural traditions. Precedentedness in a broader interpretation is actualized in the article into a precedent phenomenon and identified as a timeless intertextual device, which is well-known to all Orthodox Christians of America.

The article offers a typology of precedent phenomena in the Orthodox sermon, namely: precedent word, precedent phrase, precedent sentence and precedent fragment of the text. Guided by the prevalence criterion, the article has identified the following types of precedent phenomena: denominational-precedent (common to all Orthodox Christians regardless of national culture), local-precedent (known by geographical and historical characteristics to certain representatives of the denomination / diocese), universal-precedent (known to any modern person, regardless of the confession and the context of the native language).

Precedentedness in the Orthodox sermon is considered in the article as an intertextual device and one of the aspects of studying intertextual relations. The article proves that precedentness is always intertextual, and intertextuality is a broader notion, because it can be both precedent when the signs of intertextuality are recognized by a wide range of people and unprecedented when the unique, unknown or rarely used quotations, unrecognized allusions and reminiscences are used.

A promising area of further research is a comprehensive study of multimodal precedentness, encompassing the verbal and nonverbal parts.

Key words: precedentness, precedent text, precedent phenomenon, intertextuality, quotation, allusion, reminiscence, the Orthodox sermon.

Постановка проблеми. Термін *інтертекстуальність* (фр. 'intertextualité', від лат. inter «між» і textum «тканина, зв'язок, будова») вперше застосовано в 1967 році французькою дослідницею болгарського походження Ю. Кристеву [1, с. 429], а термін «*прецедентний текст*» уперше в 1986 році використав Ю.М. Караулов у своїй монографії «Русский язык и языковая личность» [2, с. 216]. Далі поняття прецедентності й інтертекстуальності набувають актуальності у працях таких дослідників, як G. Genett (1997), N. Fairclough (2003), І.В. Арнольд (1999), В.В. Красних (2003), Н.А. Кузьміна (2011), Г.Г. Слишкін (2000), Н.А. Фатєєва (2006), В.Є. Чернявська (2014), О.В. Ляшко (2018; 2020) та ін. Наразі значна увага дослідників приділяється когнітивним, семіотичним, мультимодальним та інтермедіальним виявам як інтертекстуальності, так і прецедентності. На наш погляд, згадані феномени можуть по-різному інтерпретуватися, зважаючи на тип дискурсу, в якому ці поняття функціонують. До того ж було помічено, що вищезгадані терміни вивчаються окремо, проблемі уніфікації чи розмежування прецедентності й інтертекстуальності не приділяється значної уваги в аналізованих роботах. Саме тому актуальним і цілком новаторським вважаємо проблему ідентифікації та розмежування понять прецедентності й інтертекстуальності у релігійному дискурсі, а саме у православних проповідях англійською мовою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проаналізувавши фундаментальні роботи з дослідження інтертекстуальності [1; 3; 4; 5; 9; 10; 13; 14], зазначимо такі підходи до розуміння цього поняття, а саме: *філософсько-постструктуралістський* – відношення між текстами у безмежному текстовому просторі; *філологічний* – проблема літературних впливів (творчий діалог авторів), внутрішні мотиви твору (стилізація, пародіювання, колаж), цитати, різні форми чужої мови, алюзії, ремінісценції, прецедентні тексти та феномени; *жанровотекстовий* – акцентування на типологічній властивості текстуальності [12, с. 36–37].

Крізь призму вузького або філологічного підходу інтертекстуальність включає *пряме / непряме цитування* та *прецедентні феномени*, тобто цитати, що формують образ, оцінку, «змістово-концептуальну інформацію», за визначенням І.Р. Гальперіна [15, с. 28], і мають лінгвокультурологічну цінність [16, с. 32–40].

Дослідженню прецедентності, як і інтертекстуальності, присвячена чимала кількість праць [2; 6; 7; 8; 11]. У більш широкому тлумаченні поняття прецедентності актуалізується

у *прецедентний феномен* [6, с. 44], основним різновидом якого є прецедентні тексти. Серед останніх у роботі Г.Г. Слишкіна розрізняються прецедентні тексти: а) за носіями прецедентності; б) за текстом-джерелом; в) за ініціатором засвоєння; г) за ступенем опосередкованості [8, с. 75].

Прецедентні феномени ідентифікуються як «добре відомі всім представникам національно-лінгвокультурного співтовариства («мають понадособистісний характер»); актуальні в когнітивному (пізнавальному й емоційному) плані» [6, с. 44–45]. Крім того, прецедентні феномени, з одного боку, поділяються на *вербальні* (прецедентне ім'я та прецедентний вислів), *ті, що вербалізуються* (прецедентна ситуація та прецедентний текст), а також *невербальні* (твори живопису, скульптури, архітектури, музичні твори тощо) [6, с. 46–47], а, з іншого – можуть різнитися залежно від рівня їх поширення. Так, визначаються такі типи прецедентних феноменів: 1) соціумно-прецедентні; 2) національно-прецедентні; 3) універсально-прецедентні [6, с. 50].

Проблемі розмежування термінів *інтертекстуальність* і *прецедентність* особливу увагу приділяє Н.А. Кузьміна, досліджуючи їх як когнітивні категорії медіадискурсу. Дослідниця співвідносить «інтертекстуальність з естетичною цінністю, культурною значущістю, позачасовістю», а прецедентність – із сучасністю і наполягає на тому, що «інтертекстуальність – це трансльований код культури як системи традиційних для людства цінностей матеріального і духовного характеру, прецедентність – явище життя, яке може стати або не стати фактом культури» [7]. З останньою думкою стосовно релігійних текстів важко погодитися повністю через наявність у православній проповіді позачасових прецедентних феноменів, що дає нам підставу розглядати *прецедентність* як *засіб реалізації інтертекстуальності* й один з аспектів вивчення міжтекстових зв'язків загалом [11, с. 164; 12, с. 41].

Постановка завдання. Мета статті полягає у виявленні ізоморфних і аноморфних характеристик прецедентності та інтертекстуальності у православній проповіді англійською мовою. Мета реалізується у низці завдань: запропонувати власну класифікацію засобів інтертекстуальності та прецедентності у православній проповіді; ідентифікувати спільні і відмінні риси прецедентності та інтертекстуальності зважаючи на догматичні лінгвокультурні особливості проповідницьких текстів.

Виклад основного матеріалу. На наш погляд, *прецедентність* є засобом реалізації інтертекстуальності, тому, спираючись на класифікацію

прецедентних феноменів В.В. Красних, пропонуємо власну типологію прецедентності у православній проповіді: прецедентне слово, прецедентний вислів, прецедентне речення і прецедентний фрагмент тексту. Потенційно можливим вважаємо існування *мультимодальної прецедентності*, тобто такої, що складається з вербальної і невербальної частин.

Перш ніж навести приклади прецедентності в англійській православній проповіді зауважимо, що прецедентні феномени (за класифікацією В.В. Красних) різняться також залежно від рівня поширення [6, с. 50], однак у православній проповіді відповідником соціумно-прецедентних феноменів є *конфесійно-прецедентні* (спільні для всіх православних християн незалежно від національної культури), національно-прецедентних – *локально-прецедентні* (пор. з шануванням святих і святинь: *загальноцерковні* найменування – широко відомі всім православним християнам і представникам інших конфесій, *місцевошановані* – відомі за географічними й історичними ознаками окремим представникам конфесії / єпархії). *Універсально-прецедентні* феномени вживаються в різних типах дискурсу через те, що є відомими будь-якій сучасній людині незалежно від сповідання і контексту її рідної мови [11, с. 165; 12, с. 41–42]. Непрецедентними вважаємо унікальні, невідомі або рідковживані цитати, невпізнані алюзії і ремінісценції.

Прикладами прецедентних або добре відомих усім представникам християнської спільноти Православної церкви в Америці є такі конфесійно-прецедентні слова з проповіді на початку Великого посту 2020 року: *The efforts made during Lent to focus on Christ will make it possible for us to repent like Zacchaeus, flee from the pride of the Pharisee, return to the Father in humility, and serve those in need.* [17]. Прецедентні слова *Father, Christ, Lent, Zacchaeus, Pharisee* використовуються проповідником як тригери або коди, що містять згорнуте інтертекстуальне повідомлення з текстів Старого і Нового Заповіту і застосовуються для натяку адресатові на загальноцерковну інформацію (див. напр.: *Lent* (Євангеліє від Матфея 9:15), *Zacchaeus* (Євангеліє від Луки 19:1–10), *Pharisee* (Євангеліє від Луки 18:10–14) [18, с. 19; с. 135–136; с. 134]. Крім того, слова *Father, Christ, Lent* можна також цілком впевнено зарахувати до універсально-прецедентних або таких, що є відомими будь-якій сучасній людині.

Слід зазначити, що прецедентні слова в текстах англійських православних проповідей, які розміщені на офіційному сайті Православної

Церкви в Америці [19], можуть бути маркованими курсивом та лапками, наприклад: *When they leave the tomb, running to tell the Apostles the news, Christ Himself suddenly appears to them and greets them with a single word: “Rejoice!”* (Mt 28:9). (напівжирний – О.Л.) [20]. Універсально-прецедентне слово “*Rejoice!*”, марковане лапками і курсивом у тексті проповіді є відомим словом-цитатою з новозавітного тексту про Воскресіння Христове (Євангеліє від Матфея 28:9 [18, с. 58]), а також конфесійно-прецедентним хайретизмом (низка вихвалянь, що починаються зі слова «Радуйся») у церковно-богослужбових акафістах тощо.

У щорічних англійських православних проповідях, присвячених як **християнським** (прикладом є вживання універсально-прецедентного вислову «*Христос Воскрес!*» / “*Christ is Risen!*”, як-от: *Giving thanks to Christ for the mystery of his salvation, let us all boldly cry out in full knowledge and assurance, “Christ is Risen!”* [21]), так і **світським національним** святкам та дням пам’яті, що є характерними саме для американських християн, застосовуються локально-прецедентні назви, а саме: *Національний день святості людського життя / Sanctity of Life Sunday* (на противагу до історичного рішення Верховного Суду США щодо законності абортів / the Roe v. Wade Supreme Court decision) (див. проповідь “*Sanctity of Life Sunday 2021*” на офіційному сайті Православної церкви в Америці [22]), а також *Steward Sunday* (див. проповідь “*Steward Sunday 2021*” [23]) тощо.

Окрім згаданих позачасових прецедентних феноменів, укажемо на сучасний універсально-прецедентний вислів *пандемія коронавірусної хвороби 2019 / the Covid-19 pandemic*, котрий протягом останніх років наявний у всіх типах дискурсу, не є винятком і православна проповідь, наприклад: *This year, our Paschal celebration comes in the midst of the Covid-19 pandemic, and not one of us is experiencing the full celebration of the services.* [21].

Типовим для православної проповіді є цитування євангельських речень, а також невеликих фрагментів тексту, що складаються з декількох віршів із новозавітних текстів, як-от марковане лапками конфесійно-прецедентне речення з Євангелія від Іоанна (15:13) [18, с. 180]: *Our Lord tells us, “Greater love has no man than this, that a man lay down his life for his friends (John 15:13).”* [24].

Ілюстрацією конфесійно-прецедентного фрагмента тексту в англійській православній проповіді є маркований лапками та курсивом епіграф,

що є прямою цитатою з новозавітного Послання Апостола Павла до колоссян [18, с. 357]: *Whatever your task, work heartily, as serving the Lord and not men, knowing that from the Lord you will receive the inheritance as your reward; you are serving the Lord Christ. (Col 3:23-24)* [23].

Окрім універсально-, конфесійно- та локально-прецедентних інтертекстуальних слів, висловів, речень та фрагментів текстів, для англійської православної проповіді характерним є вживання неprecedентних інтертекстуальних засобів, до яких зараховуємо: 1) інтертекстуальне пряме цитування (цитата-слово, цитата-вислів, цитата-речення, цитата-фрагмент тексту); 2) інтертекстуальне непряме цитування (парафраз, інтертекст-переказ, ремінісценція, алюзія); 3) метатекстуальні засоби (тлумачення / коментар, питання / відповідь, протиставлення і метатекст-додавання); 4) архітекстуальність як гомогенно-гетерогенний зв'язок текстів; 5) паратекстуальні засоби (інтертекстуальний заголовок, епіграф, сильні позиції початку / кінця, висунення, післямова та композиційний прийом «золотого перетину») [12, с. 45–46].

Зазначимо, що інтертекстуальність у православній проповіді може бути як прецедентною, так і неprecedентною. Під останньою маємо на увазі унікальні, невідомі або рідковживані цитати, невідомі алюзії і ремінісценції, наприклад: *Archimandrite Zacharias suggests that “when we are confronted by the ruins of human love and find ourselves completely broken, then two solutions can be given: either we turn to God with our pain, so that God enters our life and renews us, or we continue to be deceived by our human plans and slide from one tragedy and barrenness of soul to another, hoping that one day we will find perfection.”* [25]. У вищезгаданому прикладі проповідник посилається на архімандрита Захарія, чие ім'я може бути відомим представникам Американської православної церкви (як локально-прецедентне ім'я), проте цитований інтертекстуальний фрагмент є неprecedентним, тобто нешироковідомим, одноразово вжитим у тексті проповіді.

Неprecedентна маркована лапками та посиланням у дужках пряма цитата-вислів із Євангелія від Матфея (24:6) [18, с. 47]: «*війни й воєнні чутки*» / “*wars and rumors of wars*” (Matt. 24:6) виголошу-

ється американським архіпастирем у проповіді присвяченій дню пам'яті двадцятої річниці терористичного акту 11 вересня 2001 року (також відомий як 9/11): *The pain of the terrorist attacks has led to the pain of the past two decades where we have seen “wars and rumors of wars” (Matt. 24:6).* [26]. Більш того, у згаданому вище реченні з проповіді спостерігаємо **алюзію** на різні терористичні акти, війни, гострі конфліктні ситуації тощо, що відбувалися у світі протягом останніх двадцяти років (напр.: трагічна смерть двадцяти маленьких дітей і шести дорослих у початковій школі Сенді Хук в Ньютауні (14 грудня 2012 року); вибухи на Бостонському марафоні (терористичний акт 15 квітня 2013); стрілянина у нічному клубі в Орlando (терористичний акт 12 червня 2016)); **алюзію** на есхатологічні події у світі (див. напр.: Євангеліє від Матфея (24; 25), Марка (13:1–37), Луки (21:5–38); Перше послання до фессалонікців (5:2), Апокаліпсис (1:7, 16:15); старозавітні Книги пророків: Даниїла (9:27), Ісаї (13:10), Єзекіїля (32:7), Іоїля (2:31), Захарії (12:10) тощо). При цьому кожен реципієнт може по-різному інтерпретувати і тлумачити згадані ремінісценції та алюзії, зважаючи на власні фонові знання.

Висновки. Під *інтертекстуальністю* в православній проповіді розуміємо тексто- і смислотвірну категорію, яка формує проповідницький жанр завдяки паратекстуальним виявам, метатекстовому тлумаченню й архітекстуальним зв'язкам текстів Святого Передання, а також вербальним і невербальним запозиченням текстів або фрагментів текстів, що належать іншим дискурсивним практикам і культурним традиціям [12, с. 60].

Прецедентність у православній проповіді розглядаємо як засіб реалізації інтертекстуальності й один з аспектів вивчення міжтекстових зв'язків. Уважаємо, що прецедентність є завжди інтертекстуальною, а інтертекстуальність є ширшим поняттям, тому що може бути як прецедентною (коли знаки інтертекстуальності розпізнаються широким колом людей), так і неprecedентною (унікальні, невідомі або рідковживані цитати, невідомі алюзії і ремінісценції).

Перспективою подальших розвідок у цьому напрямі вважаємо всебічне дослідження *мультимодальної прецедентності*, тобто такої, що складається з вербальної і невербальної частин.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Кристева Ю. Бахтин, слово, диалог и роман. *Французская семиотика: От структурализма к постструктурализму* / пер. с франц., сост. вступ. ст. Г.К. Косиков. Москва : ИГ Прогресс, 2000. 536 с.
2. Караулов Ю.Н. Русский язык и языковая личность. Москва : Наука, 1987. 263 с.
3. Genette G. Palimpsests: literature in the second degree / translated by Channa and others. Lincoln : University of Nebraska Press, c1997. URL: <http://hdl.handle.net/2027/heb.09358.0001.001> (дата звернення: 18.10.2021).

4. Fairclough N. *Analysing Discourse: Textual Analysis for Social Research*. London : Routledge, 2003. 270 p.
5. Арнольд И.В., Бухаркин П.Е. Семантика. Стилистика. Интертекстуальность : сборник статей. Санкт-Петербург : Издательство Санкт-Петербургского университета, 1999. 444 с.
6. Красных В.В. «Свой» среди «чужих»: миф или реальность? Москва : ИТ ДГК «Гнозис», 2003. 375 с.
7. Кузьмина Н.А. Интертекстуальность и прецедентность как базовые когнитивные категории медиадискурса. URL: <http://mediascore.ru/node/755> (дата звернення: 18.10.2021).
8. Слышкин Г.Г. От текста к символу: лингвокультурные концепты прецедентных текстов в сознании и дискурсе. Москва : Academia, 2000. 139 с.
9. Фатеева Н.А. Интертекст в мире текстов: Контрапункт интертекстуальности. Москва : КомКнига, 2006. 280 с.
10. Чернявская В.Е. Лингвистика текста: Поликодовость, интертекстуальность, интердискурсивность. Москва : Директ-Медиа, 2014. 267 с.
11. Ляшко О.В. Стилiстичний аспект прецедентних феноменiв у православнiй проповiдi. *Науковий вiсник Мiжнародного гуманiтарного унiверситету. Серiя: «Фiлологiя»*. 2018. Вип. 33. Т. 1. С. 164–168.
12. Ляшко О.В. Интертекстуальність православної проповіді: таксономія і функції (на матеріалі англійської, російської та української мов) : дис. ... доктора філософії : 035 – Філологія. Київ, 2020. 267 с.
13. Бахтин М.М. Проблема текста в лингвистике, филологии и других гуманитарных науках. Опыт философского анализа. *Русская словесность. От теории словесности к структуре текста. Антология* / под ред. проф. В.П. Нерознак. Москва : Academia. 1997. С. 227–244.
14. Beaugrande R. de, Dressler W. *Introduction to Text Linguistics*. London & New York : Longman, 1981. 136 p.
15. Гальперин И.Р. Текст как объект лингвистического исследования. Москва : Наука, 1981. 139 с.
16. Казак М.Ю. Дискурсивность и интертекстуальность журналистского текста. *Проблемное поле дискурсологии* : сб. науч. ст. / под ред. д. ф. н., проф. А. В. Полонского. Белгород : Политерра, 2010. С. 32–40.
17. Mollard T. metr. Beginning of Great Lent 2020. *Official Statements, Speeches, Addresses, and Sermons*. URL: <https://www.oca.org/holy-synod/statements/his-beatitude-metropolitan-tikhon/beginning-of-great-lent-2020> (дата звернення: 02.11.2021).
18. Новый завіт Господа нашого Ісуса Христа. Київ : Видавничий відділ Української Православної Церкви, 2017. 472 с.
19. The Orthodox Church in America. URL: <https://www.oca.org> (дата звернення: 01.11.2021).
20. Mollard T. metr. The Resurrection of Christ 2021. *Official Statements, Speeches, Addresses, and Sermons*. URL: <https://www.oca.org/holy-synod/statements/his-beatitude-metropolitan-tikhon/the-resurrection-of-christ-2021> (дата звернення: 02.11.2021).
21. Mollard T. metr. The Resurrection of Christ 2020. *Official Statements, Speeches, Addresses, and Sermons*. URL: <https://www.oca.org/holy-synod/statements/his-beatitude-metropolitan-tikhon/the-resurrection-of-christ-2020> (дата звернення: 05.11.2021).
22. Mollard T. metr. Sanctity of Life Sunday 2021. *Official Statements, Speeches, Addresses, and Sermons*. URL: <https://www.oca.org/holy-synod/statements/his-beatitude-metropolitan-tikhon/sanctity-of-life-sunday-2021> (дата звернення: 05.11.2021).
23. Mollard T. metr. Steward Sunday 2021. *Official Statements, Speeches, Addresses, and Sermons*. URL: <https://www.oca.org/holy-synod/statements/his-beatitude-metropolitan-tikhon/steward-sunday-2021> (дата звернення: 02.11.2021).
24. Mollard T. metr. Archpastoral Letter on the Coronavirus. *Official Statements, Speeches, Addresses, and Sermons*. URL: <https://www.oca.org/holy-synod/statements/his-beatitude-metropolitan-tikhon/archpastoral-letter-on-the-coronavirus> (дата звернення: 03.11.2021).
25. Mollard T. metr. Nativity of our Lord 2017. *Official Statements, Speeches, Addresses, and Sermons*. URL: <https://www.oca.org/holy-synod/statements/his-beatitude-metropolitan-tikhon/nativity-of-our-lord-2017> (дата звернення: 02.11.2021).
26. Mollard T. metr. Remembering 9/11: Twenty Years Later. *Official Statements, Speeches, Addresses, and Sermons*. URL: <https://www.oca.org/holy-synod/statements/his-beatitude-metropolitan-tikhon/remembering-9-11-twenty-years-later> (дата звернення: 05.11.2021).